

Bemærkninger til lovforslaget.

I statstjenestemandsløven af 12. september 1919 blev lønnen for ministre fastsat til 18 000 kr. årlig, hvortil kom et repræsentationstillæg til statsministeren på 9 000 kr. og til udenrigsministeren på 18 000 kr. årlig. Endvidere indeholdt loven pensionsbestemmelser for ministre, i hovedsagen svarende til de for tjenestemænd gældende.

Da man ikke fandt det hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om ministrenes løn og pension indeholdtes i loven om statens tjenestemænd, blev de nævnte bestemmelser optaget i lov nr. 198 af 16. juli 1927 om vederlag og pension m. v. for ministre. Ved denne lov fastsattes vederlaget fortsat til 18 000 kr. årlig, men uden regulering, medens ministre efter 1919-loven oppebar dyrtidstillæg m. v. som for statens tjenestemænd. I forbindelse med den i 1931 gennemførte revision af statstjenestemandsløven skete der ingen ændring i ministerlønningssloven.

Efter gennemførelsen af statstjenestemandsløven af 6. juni 1946 blev der ved lov nr. 403 af 12. juli 1946 indført den ændring, at vederlaget på 18 000 kr. fremtidig blev ydet som grundbeløb med et tillæg svarende til procenttillægget til de på finansloven opførte honorarer. På tilsvarende måde ydes der procenttillæg til de statsministeren og udenrigsministeren tillagte repræsentationstillæg samt til ministerpensionerne.

Under hensyn til, at der nu er gennemført en revision af lønningerne m. v. for statens tjenestemænd og tjenestemændene i folkeskolen og folkekirken, har man fundet det naturligt, at også reglerne om ministrenes vederlag og pensioner tages op til revision, hvorfor der er udarbejdet forslag til en ny lov om vederlag og pension m. v. for ministre.

Til forslaget enkelte bestemmelser skal anføres følgende:

Til § 1.

Som foran anført har ministrene siden 1919 været vederlagt med 18 000 kr., der i perioder har været dyrtidsreguleret. Lønnen for ministre udgjorde således f. eks. i 1919 20 742 kr., i 1931 18 000 kr. og ved den seneste revision af ministerlønningssloven i 1946 25 200 kr. På de samme tidspunkter udgjorde lønnen for departementschefer henholdsvis 14 142 kr., 14 394 kr. og 19 560 kr. Pr. 31. marts 1958 var lønnen for ministre og departementschefer henholdsvis 37 800 kr. og 35 825 kr. Under hensyn til, at lønnen for departementschefer nu er fastsat

til 42 600 kr., må det anses for rimeligt, at ministrenes vederlag fastsættes til 45 000 kr. og fremtidig reguleres på tilsvarende måde.

Til § 2.

Efter de hidtil gældende regler oppebarer statsministeren et repræsentationstillæg på 9 000 kr., foruden procenttillæg, og udenrigsministeren et repræsentationstillæg på 18 000 kr., foruden procenttillæg.

Da hvervet som statsminister medfører betydelige repræsentative forpligtelser, foreslås det, at der tillægges statsministeren et repræsentationstillæg på 13 500 kr., foruden procenttillæg.

Ingen minister skal kunne oppebære mere end et repræsentationstillæg.

Som hovedregel vil en minister være medlem af folketinget. Er dette imidlertid ikke tilfældet, finder man det rimeligt, at der ydes den pågældende minister et tillæg til lønnen på 9 000 kr. årlig, foruden procenttillæg.

Til § 3.

Efter de hidtidige regler har en minister ved afgang fra ministerstilling ret til ventepenge svarende til højeste pension i mindst et og højst tre år, således at tidsrummet inden for de nævnte grænser fastsættes af et af folketinget nedsat udvalg.

Da den hidtidige ordning, hvorefter det beror på et skøn i det enkelte tilfælde, om en afgået minister skal oppebære ventepenge ud over et år, må anses for u hensigtsmæssig, foreslås bestemmelsen ændret, således at alle afgåede ministre har ret til ventepenge i to år uden adgang til forlængelse af ventepengeperioden herudover.

Til § 4.

Efter de gældende regler har en minister, der har fungeret i mere end et år, efter udløbet af ventepengeperioden ret til en pension, hvis grundbeløb er afhængig af hans samlede funktionstid som minister, og som kan andrage fra 10 indtil 50 pct. af lønnen incl. tillæg, idet den højeste sats opnås efter 8 års funktionstid.

Heri foreslås ingen ændring, bortset fra, at pensionskalaen er foreslået opbygget med 1 års intervaller modsat tidligere med 2 års intervaller. Pensionerne foreslås reguleret på tilsvarende måde som tjenestemandspensioner.